

fra min Side. Men denne Paasfrift altsaa, som her er Tale om, er fuldstændig korrekt efter alt, hvad der er gaaet forud, der kan ikke ligge noget som helst ondt i dette. Da vedkommende Anlægsingeniører skulde til at revidere Godsbanegaardsplanen, altsaa skulde til at skabe den Plan, som nu kaldes Planen af 1896, havde de Pligt til at sørge for, at dette uhyre Terrain, som det ærede 5te Medlem for 2den Kreds (Lunn) har kaldt Terrainet herne, fik den Anvendelse, som det ifølge Loven skulde have, nemlig til en Godsbanegaard og eventuelt til en Personbanegaard. Men, siger jeg: Rigsdagen staar fuldstændig frit lige over for Spørgsmaalet, om dette Terrain, der saaledes i Kraft af Rigsdagens egen Vilje er udlagt til eventuelt at blive Personbanegaard, nogen Sinde skal blive det. Der kan i saa Henseende ikke gøres noget, uden at Rigsdagen giver sit Samtykke dertil, og der er ingen dødelig, der kan tvinge Rigsdagen til at give dette Samtykke, naar den ikke vil. Jeg tror, at denne Stilling er saa klar og saa tydelig, at jeg ikke forstaar, hvorledes det ærede 3dje Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal) kan misforstaa mig paa dette Punkt.

Men der er jo en anden Ting, man kan gøre nu, det er, at man kan handle imod Loven af 1894 § 2, man kan forhindre, at det overflødige Terrain, som ligger der, i Fremtiden kan bruges til Personbanegaard. Det kan man forhindre f. Eks. ved at stubbe den nuværende Godsbanegaard, saaledes som den er projekteret i Planen Vit. C., op imod Nord. Sægg vi den midt op paa Terrainet, er det en Selvfølge, at saa kunne vi slet ikke bruge det overflødige Terrain til Personbanegaard i Fremtiden. Og hvis vi vilde gaa den Vej, som der ogsaa har været Tale om, at lade Godsbanegaarden ganske vist blive, hvor den nu er foreslaaet, men saa paa den anden Side lægge en hel Del store Bygninger op paa det Terrain, der skulde holdes frit til sin fremtidige Bestemmelse, saa vil det selvfølgelig vanskeliggøre, men ganske vist heller ikke mere end vanskeliggøre en Flytning, thi saa vil det blive et Pengespørgsmaal, om man vil gøre det eller ikke, men man kan gøre det. Men jeg har ikke gjort noget som helst i den Retning, og derfor siger jeg: Jeg forstaar ikke, hvorledes jeg kan blive sigtet for at have til Hensigt at øde nogen som helst Indflydelse paa Rigsdagens fremtidige Beslutning om, hvor Personbanegaarden skal ligge. Jeg har kun arbejdet for, at Rigsdagen i saa Henseende skal staa saa frit, som det overhovedet er muligt, at den kan staa.

Saa har jeg kun en eneste Bemærkning tilbage at gøre over for det ærede 3dje Medlem for 7de Kreds. Det ærede Medlem bestred min Ret til at sige, at det Vædringsforslag, som Minister Zunderslev stillede til Forslaget, og som gif ud paa at sætte en Bestemmelse ind i Lovforslaget, som blev til den senere § 2, den meget omtalte § 2, altsaa en Bestemmelse, der gif ud paa at godkende Overenskomsten med Kjøbenhavns Kommune, var bleven tiltraadt af Udvalget. Jeg vil saa gøre opmærksom paa, at i Rigsdagstidenden for 1892—93 Sp. 4829, hvor Vædringsforslaget nævnes, staar der: „Af Indvædringsministeren, tiltraadt af Udvalget“. Saa siger det ærede Medlem: „Ja, der skete saa mange mærkelige Ting, dette var nu ikke rigtigt tiltraadt alligevel“. Det maa staa for det ærede Medlems egen Regning, hvad han mener i saa Henseende, men jeg har virkelig ikke Lov til at mene, naar dette staa urettet i Rigsdagstidenden, at det paagældende Udvalg ikke har tiltraadt det, naagtet der staa, at det er tiltraadt. Jeg tror rigtigt ogsaa, det ærede Medlem tager fejl i saa Henseende. Det ærede Medlem henviste selv til en Udtalelse af en Meningsfælle i Folketinget om dette Spørgsmaal. Hvis den ærede Formand vil give mig Lov dertil, vil jeg gerne oplæse nogle Linier af, hvad det paagældende Medlem har sagt. Han siger: „Naar der staa „tiltraadt af Udvalget“, kan det kun i meget uegentlig Forstand siges at være rigtigt. Der blev ganske vist ikke rejst Indsigelser derimod, men det ligger deri, at Overenskomstspørgsmaalet vedrører i og for sig ikke de Medlemmer, der ikke ville være med til den Plan, som Overenskomsten angaar.“ Og saa hedder det senere: „Ja, paa den Maade kan man jo kalde det „hele Udvalget“, uden at der kan protesteres derimod, idet Udvalgets Mindretals Protest maa falde paa et andet Sted, og det er gennem dets Vædringsforslag“. Man vil altsaa se, at det ærede Medlem, som netop har gjort den samme Tante gældende, som det ærede 3dje Medlem for 7de Kreds gør gældende, dog bruger en ret svag Argumentation til Grundlag for sin Protest imod, at Udvalget ikke havde sluttet sig til Ministeren.

Ordføreren (H. N. Hansen): Jeg beder ærede Medlemmer undskyldte, at jeg efter min Stilling til denne Sag ønsker at sige nogle saa Ord, inden Forhandlingen slutter. Jeg kan selvfølgelig i det hele tiltræde den ærede Ministers Udtalelser, kun maa jeg gøre en lille Undtagelse med Hensyn